

HUSE SET INDEFRA

Immanuelkirken er sat på bykortet i Tel Aviv som et seværdigt sted. I maj måned afholdtes den årlige "Huse Set Indefra" begivenhed. På en dag besøgte næsten 800 gæster Immanuelkirken.

// SIDE 5

Med Jews for Jesus i New York

Maja Nielsen finder ud af om man kan tjene Gud med et viskestykke i New York.

// UNGE - SIDE 7

LENA LEVIN – en ildsjæl for de voldsramte og nedbrudte // SIDE 4

israelsmissionen

NR. 4 AUGUST 2011

Israelsmissionens Avis
EVANGELIET OG
DEN JØDISKE VERDEN
Stiftet 1885

INTERNATIONAL KONFERENCE OM JØDEMISSION

High Leigh 2011 og High Leigh 1931

Lausanne-rådet for jødemission (LCJE) afholder i dagene 7.-12. august sin niende internationale konference på konferencestedet High Leigh nord for London. 160-170 personer forventes at deltage. De kommer fra hele verden, og mange af deltagerne indtager lederposter i de eksisterende jødemissioner.

■ Kai Kjær-Hansen

Den Danske Israelsmission og Israelsmissionens Unge stiller med ti deltagere, deriblandt Jeanette Wind, som er med i konferencetaben, Bodil F. Skjøtt, som er konferencens sekretær, og undertegnede, der leder konferencen. Israelsmissionens præster i Israel, Jakob Wilms Nielsen og Christian Rasmussen deltager naturligvis også.

DIM og internationale konferencer

Fra stiftelsen i 1885 og op gennem tiden har Israelsmissionen nydt godt af et internationalt samarbejde med andre jødemissioner. Vi har været – og er – i den sammenhæng blandt "de små". Konferencen på High Leigh 2011 bliver en arbejdskonference med omkring 50 foredrag og rapporter og efterfølgende debat. Ud over dette – og måske som det, der gør mest indtryk – er der det personlige møde med Jesus-troende jøder, som på egen krop har mærket modstanden fra deres eget folk.

Konference for 80 år siden

Sådan var det også for 80 år siden, da den Internationale Jødekristne Alliance holdt konference netop på High Leigh i sommeren 1931. Konferencen blev ledet af Sir Leon Levison, Alliancens daværende præsident.

Fortællingen om, hvordan han kom til tro, og den modstand han mødte fra sine nærmeste, vil nogle af deltagerne i LCJE konferencen her i august kunne nikke genkendende til og identificere sig med.

Leon Levinson – omvendelse og modstand

Leon blev født i 1881 og tilbragte sin ungdom i Safed i Galilæa, Han var søn af Rabbi Nahum, som var leder af Safeds kabbalistiske skole og havde mange tillidshverv; han foretog også mange udlandsrejser.

Faderen døde, da Leon var fem år gammel. Som teenager i Safed læste Leon undertiden ved gudstjenesterne om sabbatten op fra Skriften. Efter en gudstjeneste fik moderen spørgsmålet af en anden

Sir Leon Levinson (1881-1856), den Internationale Jødekristne Alliances første præsident.

kvinde: "Din søn læser godt, men tror du, han forstår, hvad han læser? Moderen forsvarede naturligvis sin søn: "Han har et glimrende kendskab til hebraisk." Alligevel skaffede hun ham a privatlærer, som skulle læse Bibelen sammen med Leon.

Alt gik godt, indtil de var færdige med Torahen, fortæller Leon Levison senere, "men da vi begyndte på Salmerne og profeterne, blev læreren nøjeregnende og ville have mig til at springe visse afsnit over. Jeg spurgte ham hvorfor ... men han sagde blot: "Det skal du ikke gå så meget op i. Hvis vi springer dem over, bliver vi hurtigere færdige."

Dette vakte Leons nysgerrighed, og han begyndte selv at læse de afsnit, som åbenbart var farlige for den jødiske tro. I hemmelighed tog han kontakt til kristne missionærer i Safed; han modtog et hebraisk Nytestamente; den forbudte bog læses også i hemmelighed og troen vækkes – og bekendes over for moderen. "Harde jeg dog bare," sagde

"Torvet" under opbygning

Arbejdet er i gang med at bygge "Torvet", som bliver navnet på den bygning, som Menighedsfakultetet, Dansk Ethioper Mission og Israelsmissionen bygger i fællesskab på MF's grund i Århus.

Tre spadestik blev taget den 22. juni – fra Israelsmissionen lagde landsstyremedlem Arne Hougaard Pedersen fod og hånd til. Menighedsfakultetets formand Jørgen Jørgensen talte om visionerne for dette nye samarbejde om teologi og mission. Omkring 85 personer var mødt frem for at overvære begivenheden.

Gravemaskinen blev brugt som talerstol, men få dage efter begyndte gravemaskinen at arbejde og skabe byggerod. Går alt godt, kan den nye bygning tages i brug i begyndelsen af 2012.

ISRAELSMISSIONENS KOLLEKTDAG

Israelsmissionens kollekt dag er 10. søndag efter trinitatis.

Det er i år den 28. august.

Denne søndag har en lang tradition bag sig som Israels-søndag. Det er en dag, hvor vi bliver mindet om vores forhold til det jødiske folk og kirkens forpligtelse over for det. I år er prædiketeksten fra Lukasevangeliet kapitel 19, hvor Jesus siger om Jerusalem: "Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred."

Vi håber, at der ved mange gudstjenester den 28. august vil blive gjort opmærksom på vores arbejde – og på vores fælles forpligtelse over for det jødiske folk.

Private gaver kan også sendes på girokortet eller via www.israel.dk

Leon senere, "kunnet knuse mit eget hjerte i stedet for hendes." Og: "Hjemme havde jeg det elendigt efter denne bekendelse – bortset fra glæden og freden i mit hjerte. Jeg blev udsat for så megen forfølgelse, at missionærerne rådede mig til at rejse hjemmefra." Og det gjorde han, idet han i 1901 kom til Edinburgh og tilsluttede sig den skotske jødemission.

Af sorg og skam over, at Leon med sin tro havde spottet og vendt sig mod alt det, som betød

så meget for familien, valgte de at holde det inden for familiens rammer. Familiens yngste søn, Nahum, som var bortrejst, da dette skete, fik endda at vide, at hans bror Leon var død. Først flere år senere opdagede Nahum, at Leon var i live og befandt sig i Edinburgh. Selv kom Nahum Levison også til tro.

Indlæggene fra sommerens LCJE konference kan læses på www.lcje.net fra 7. august.

Den Jødekristne Alliances konference på High Leigh i 1931 samlede omkring 200 deltagere.

MOTTO: "...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

KLUMMEN

Generalsekretæren har ordet

At ære og beklage fortiden - og engagere sig i fremtiden

Overskriften er hentet fra indledningen til Cape Town-erklæringen, som kort var omtalt i sidste nummer af Avisen, et dokument som fortjener at blive læst, reflekteret over og omsat i handling og holdninger. Det gælder også den paragraf, som understreger kirkens forpligtelse til at dele "de gode nyheder om Jesus som Messias, Herre og Frelser med jøder". Det nævnes som noget af det første i det kapitel, der har overskriften "At være redskaber for Kristi fred i vor delte og splittede verden".

■ Bodil F. Skjøtt

Den fred og enhed, som Kristus bringer, er mellem Gud og mennesker, men også mellem mennesker og ikke mindst mellem jøder og hedninger. Alligevel – eller måske netop derfor – oplever messianske jøder, at deres tro på Jesus som Messias deler og splitter dem fra deres egne. I en erkendelse af det opmuntrer Cape Town-erklæringen os derfor også til som kirke og med henvisning til Romerbrevet 14-15 "at acceptere, opmuntre og bede for messianske jøder og deres vidnesbyrd blandt deres eget folk".

To milliarder muslimer – 14 millioner jøder

Sådanne sætninger er værd at bemærke i et missionsdokument, som er blevet til ud fra et ønske om at sætte ord på hele kirkens missionsopgave. Over for ca. to milliarder muslimer og ca. en milliard hinduer eller 35 millioner, der er ramt af aids, er 14 millioner jøder ikke mange.

Vi lever også i en verden, hvor splittelse langt fra er begrænset til fjendskab mellem jøder og hedninger. Alligevel har Cape Town-erklæringen valgt at sætte ord på kirkens opgave i mødet med det jødiske folk og tilskynde til opmuntring og forbøn for messianske jøder. Det vidner om, at den er blevet til i tæt kontakt med hele Biblens tale om mission, hvor man har lyttet sig ind til Guds frelsesplan og

-vilje, som den kendes i den historie, der starter med Abraham og fuldendes med Jesus.

Erkende og bekende

Alligevel er det noget andet, jeg hæfter mig ved, når jeg læser i dokumentet. Det er den spænding, der hele tiden er mellem at bekende og erkende. Mellem at proklamere Guds kærlighed til os og vores kærlighed til ham og til hans mission på den ene side og på den anden side at erkende og bekende, at vi alt for ofte fejler. Vi skal ære dem, der før os har været i mission – hvor ville vi være uden dem? Og vi skal beklage, at det vidnesbyrd, de efterlod, ikke altid afspejlede Guds kærlighed. Det gælder også det møde, jøder op gennem historien har haft med kirken. Også når kirken mente at være budbringer af Guds kærlighed til det jødiske folk. I Israelsmissionens historie er der også eksempler på noget, som er sagt og gjort – måske velmenende – men uden at afspejle den kærlighed, som bor i Guds hjerte. Det skal ikke skjules. Lad os selv sige det, frem for at andre skal sige det om os.

Men det må aldrig få os til at gå i stå. Vi skal standse op, men ikke holde op. Vi skal, som erklæringen siger det, "tage ved lære af den blanding af visdom og fejltagelser, resultater og fiaskoer, som vi har arvet fra tidligere generationer. Vi ærer og beklager fortiden og engagerer os i fremtiden."

CAPE TOWN-ERKLÆRINGEN

Cape Town-erklæringen er velegnet til studiebrug og koster kun kr. 25 per styk + forsendelse. Ved bestilling af 10 styk får man den tiende gratis.

Bestilling hos Lohse, tlf. 7593 4455 eller www.lohse.dk

ANDAGT

Et ord med på vejen

Offer og offermentalitet

Jeg tror, at en af de store forhindringer for varig fred mellem israelere og palæstinensere er, at begge parter ser sig selv som ofre. Holocaust er stadig en væsentlig del af bagagen for de fleste jøder, og jødeforfølgelse og antisemitisme optager stadig mange – og med rette!

■ Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem

Men uanset hvor berettiget dette fokus kan være, så kan det måske også være med til at fange det jødiske folk i en slags offermentalitet. "Vi er ofre for verdens had, blot fordi vi er jøder."

Flere og flere palæstinensere peger – berettiget eller uberettiget – på ligheder mellem Østeuropas ghettoer under Anden Verdenskrig og flere af de palæstinensiske områder i dag. "Welcome to the Ghetto" står der på sikkerhedsmuren ved indgangen til Betlehem.

På den anden side gør palæstinenserne betoning af, at det nu er dem, der er ofre i konflikten, dem måske blinde for de muligheder, de faktisk har for udvikling og forbedring af egne vilkår.

Hvordan vi ser på os selv, har stor betydning for, hvordan vi forholder os til andre og til verden. Vi kan have så travlt med at se os selv som ofre, at vi ikke ser, at vi selv også selv kan være årsag til andres lidelse og besvær.

Den rige mand og Lazarus

Jeg faldt for nylig over Jesu lignelse om Den rige mand og Lazarus fra Lukas-evangeliet kapitel 16. Den rige mand har så travlt med at være rig, at han ikke ser Lazarus' lidelser. Han har så travlt med at være rig, at han ikke opdager at han mangler noget. Og, som det viser sig til sidst, er Lazarus måske slet ikke så fattig, som det ser ud til.

Lazarus skulle være den latinske variant af det hebraiske navn Eleazer, som betyder Gud er min hjælper. Det kan godt være, at Lazarus mangler meget af det, som den rige mand har nok af: Materielle goder, prestige, vigtige forretningsforbindelser, betydningsfuldhed osv., men til gengæld har han Gud som sin hjælper.

Gud ser i modsætning til den rige mand Lazarus' lidelser, og da den rige mand ikke vil give ham husly, mad og tøj, må han til sidst lide døden. Han bliver da ført hen i Abrahams skød, og her får han alt det, som han ikke fik, mens han lå såret foran den riges dør: Værdighed, omsorg og opmærksomhed.

Den rige mand får til gengæld åbnet sine øjne for, at han måske ikke var så rig, som han gik og forestillede sig. Han indser, at han tog fejl og bønfalder derfor Abraham om at sende Lazarus til sine brødre for at advare dem om ikke at begå samme fejltagelse: At have så travlt med at se på sig selv som rige og prestigefulde, at de ikke ser den fattigdom, der ligger i deres manglende opmærksomhed over for andres lidelser og nød.

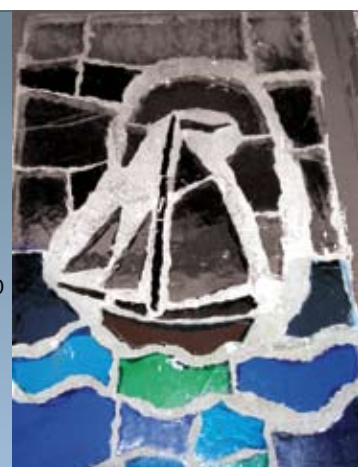
"Sådan skal også I se på jer selv: I er døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus" (Rom 6,11).

Hvordan vi ser på os selv, har stor betydning for, hvordan vi forholder os til hinanden og til verden. Så lad os gøre op med vores egen materialisme og offermentalitet i en sådan grad, at vi ser os selv som døde fra det og i stedet fokusere på det nye liv, vi har fået givet i ham.

ØKONOMI

EVANGELIET TILBAGE TIL JØDERNE

Evangeliet er gratis, men det koster penge at drive mission. Med din støtte er du med til at bringe evangeliet tilbage til Guds ejendomsfolk. Israelsmissionens budget for 2011 er på 3.279.000 kroner. Heraf er det budgetteret med 1.730.000 kroner som gaver. Per 1. juli er i gaver indkommet 616.000 kroner, hvilket svarer til 35% af de budgetterede gaver. Hjælp os med at give mosaikken fuld farve! Desuden er der indkommet 225.051, som er øremærket til bygning af TORVET.

WEB // Se udsendinges blogs på www.israel.dk

KOLOFON

Sekretariatet

Ydre Missions Hus
Nørregade14 • 6070 Christiansfeld • Tlf. 7456 2233

Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276 • Mobil 2371 8264
E-mail: general@israel.dk

Kontorassistent Jeanette Wind
E-mail: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743 konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470 • E-mail: kkh@israel.dk

Næstformand Sognepræst Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121 • E-mail: poej@km.dk

FU-medlem Redaktionel medarbejder IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221 • E-mail: hedager@nielsen.mail.dk

Konsulent Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991 • E-mail: herdisogbent@gmail.com

Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Tlf. 22723363
E-mail: meretepihljacobsen@googlemail.com

Administrator og præst Sten Nielsen
Tlf. 4028 6452 • E-mail: mie.sten@privat.dk

Cand.mag. Arne Hougaard Pedersen
Tlf. 2259 0733
• E-mail: hougaardpedersen@gmail.com

Sognepræst Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012 • E-mail: hwpe@km.dk

GODT SAGT

Spørgsmålet om forholdet mellem synagoge og kirke er og bliver spørgsmålet om Jesus.

Axel Torm, formand for DIM, 1949-1975.

Caspari Centret i Jerusalem er flyttet til velegnede lokaler. De to danske medarbejdere glæder sig over de mange muligheder.

Nu er lokalerne Perfekte

Jørgen Hedager Nielsen

Caspari Centret i Jerusalem er faldet godt til i de nye lokaler. Jakob Wilms Nielsen viser stolt rundt. Han er dansk præst i Jerusalem, udsendt af Den Danske Israelsmission, og har halvdelen af sin arbejdstid på Caspari Centret.

"Her behøver vi ikke rydde receptionen, for at få plads til at undervise en gruppe, sådan som vi skulle i de gamle lokaler," forklarer han, mens vi ser ud over biblioteket, der er centrets hjerte.

Gode lokaler

Lokalerne er lyse og venlige med højt til loftet. "I biblioteket er der plads til, at alle bøgerne kan stå fremme på hylderne," konstaterer Jakob. "Samtidig er der læsepladser til 16 studerende."

Vi går en etage op og passerer et undervisningslokale, hvor der kan være mindst 21 tilhørere. Det blev tjekket, da Caspari Centret for få uger siden havde besøg af 21 teologistuderende fra Menighedsfakultetet i Norge. De gennemførte et to ugers studieprogram, som var til-

rettelagt og blev afviklet af Jakob.

Det sidste rum, vi kommer til, er en kirkesal, som bruges af en arabisk evangelisk menighed. Der har også været en messiansk jødisk menighed på stedet. Kirkesalen kan bruges af Caspari Centret, hvis der kommer flere til et arrangement, end der kan være i undervisningslokalet.

Formålet

Caspari Centrets formål er at støtte og opmuntre de messianske jøder. Så hvad er formålet med at lave et studieprogram for norske teologistuderende?

"De norske studerende er en indirekte opfyldelse af formålet," forklarer Jakob. "De møder messianske jøder, mens de er her. Det betyder, at de vender hjem med en større forståelse, og måske også et varmere hjerte for jødemission. Ud af en flok på 21 teologistuderende vil der helt sikkert være flere, som med tiden får gode muligheder for at videregive deres viden om de messianske jøder."

Jakob håber, der kommer flere grupper af teologistuderende – gerne også fra andre lande end Norge.

Volontøren

Ved telefonen i receptionen sidder Leah Skov Pedersen, der har været volontør på Caspari Centret i ti måneder. "Mit første møde med messianske jøder var de

fire, der arbejder her på Caspari," forklarer hun. "Jeg er kommet til at kende dem og deres tro på Jesus gennem de daglige andagter, vi holder her."

Som volontør har hun en del kontorarbejde, men der har også været mange spændende møder med messianske jøder. "Vi har holdt kurser for ledere i menighedernes sabbatskoler, og nogle af dem kommer også her," forklarer hun. "Selv noget så sjældent som en japansk messiansk jøde, har vi haft besøg af. Jeg har været med nogle steder, hvor vi har bogbord. Et af de mest spændende arrangementer var det store pinsestævne. Et par tusinde messianske jøder mødtes i naturen til samvær, lovsang og bøn. Vi var der med vores bogbord, og det var der også andre organisationer og forlag, der var."

Caspari Centret danner ramme for meget af det, der arrangeres for de messianske jøder, så man er midt i det hele, når man er volontør her."

Flere om budet

Caspari Centret er ikke det eneste tilbud til de mes-

sianske menigheder. "Der er en del organisationer, der arbejder med noget af det samme, som vi gør," siger Jakob. "Evangeliske kristne verden over vil gerne være noget for de messianske jøder. Men Caspari er nok det tilbud, som er mest anerkendt. Det skyldes blandt andet, at flere af de ansatte er messianske jøder."

Det har ikke været let at finde den rigtige model for lederundervisning. "Vi forsøger os nu med en konference for ledere i menighederne. Det er lokalt forankret, og foredragsholderne er folk fra deres egne sammenhænge, som kan give spændende oplæg. Det er et arrangement, som vi forventede mindst 50 deltagere til, men der har kun meldt sig ni," siger Jakob med et beklagende skuldertræk.

Et par succeser

En af de ting, der virkelig er lykkedes, er kurser for ledere i sabbatskolerne. Der har deltagertallet været over 100 på nogle af arrangementerne.

"Det er åbenbart ikke så farligt at sende børneledere på kursus," vurderer Jakob.

"Lederne i menighederne er nogle steder bange for at miste kontrol. Derfor ønsker de ikke, at deres medlemmer bliver for dygtige eller møder folk fra andre sammenhænge, hvor tingene gøres anderledes og måske bedre."

"En anden ting, der er lykkedes, er singleseminarer," siger Leah. "Det kan være vanskeligt at finde en ægtefælle, når man tilhører et mindretal. Vi har haft diskussionsaftner om dating og om ægteskab på tværs af kulturer. Det næste single-arrangement er en vandretur. Den er fyldt op med 50 deltagere, og der er venteliste."

Vejen frem

Der findes initiativer, som går på tværs af alle menighederne. For eksempel er der en mailingliste, som når meget vidt ud. Den bruger Caspari Centret også til deres bekendtgørelser. Og så er der en fælles teologisk uddannelse.

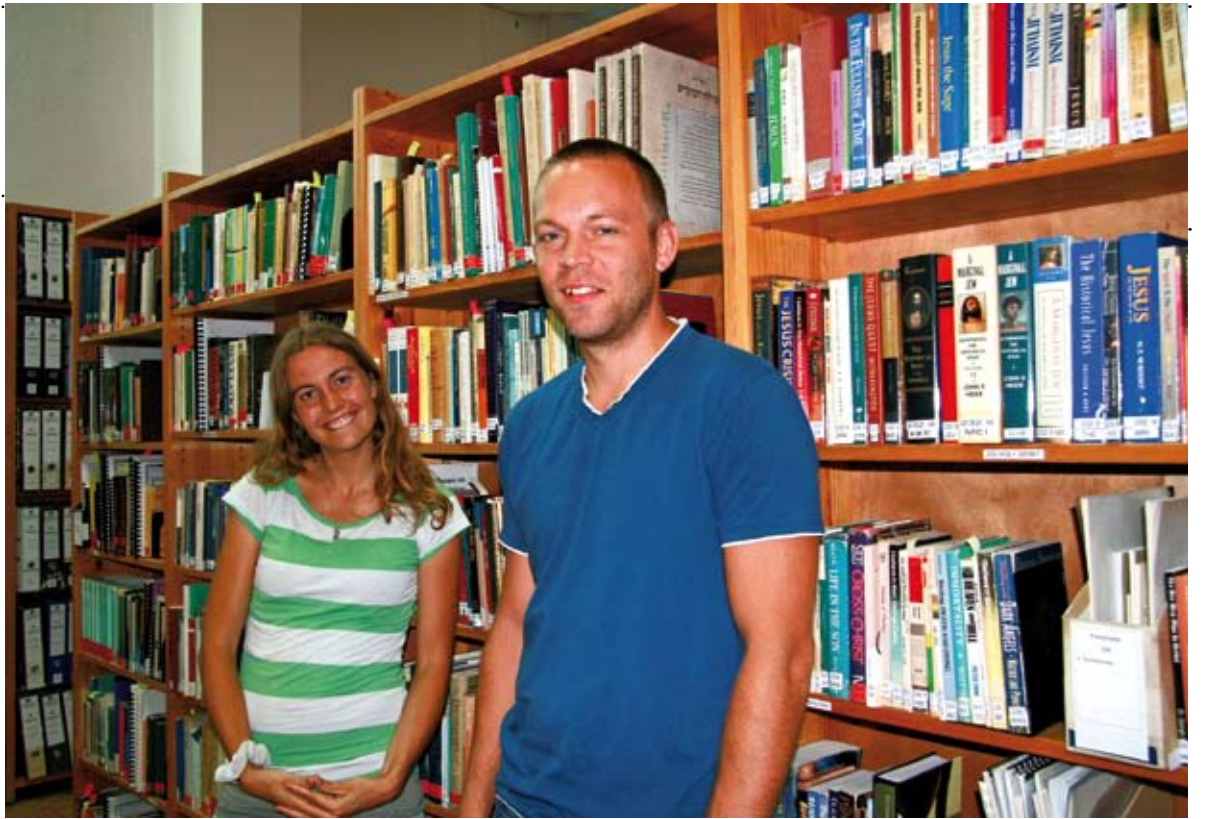
"Men ud over det, er der mig bekendt ikke rigtig nogen succesfulde fælles initiativer mellem de messianske menigheder. Det hele er i en opbygningsfase,

og mange er usikre på, hvad de tør vove sig ud i af fælles initiativer, som betyder, at de må give afkald på lidt kontrol," forklarer Jakob.

Caspari Centrets leder for aktiviteterne i Israel er Alec Goldberg, som er en messiansk jøde med russiske rødder.

"Alec gør meget for at få en levende kontakt med menighederne. Han besøger dem og spørger, hvad de har brug for," forklarer Jakob. "Gode erfaringer fra et par forsøg tyder på, at vejen frem er at bruge deres egne lokaler og undervisere fra deres egne rækker, så vi kun er dem, der får tingene til at ske."

Inden Jakob skal hente børnene i børnehaven, når han lige at fortælle, at Caspari Centret sammen med Det Israelske Bibelselskab er ved at se på mulighederne for at oversætte og tilpasse et Alpha-kursus eller noget lignende, så det passer til behovet i de messianske menigheder.

Leah Skov Pedersen og Jakob Wilms Nielsen i Caspari Centrets nye bibliotek.

ARBEJDET Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church • Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783 • Tel Aviv 61016 • Israel
Tlf.: +972 3 682 0654 • Fax: +972 3 682 6409
E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke • Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892 • Tlf. +972 77 5324 254
E-mail: jakobwn@israel.dk

Volontørkoordinator i Israel

Lise Bach Nielsen • lisebn@israel.dk

Musalaha

Louise Vibjerg Thomsen • louise_v_thomsen@hotmail.com

Avisen

'Evangeliet og den jødiske verden'

Oplag: 5.000 • ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt
Kai Kjær-Hansen (ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup • Tlf. 8622 6470
E-mail: dimavis@israel.dk

Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout:

Orla F. Møller, Mission Afrika
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s,

NDTRYK

Kids Club

Kids Club i Jaffo

Laura Højlund, Jaffo

Hver torsdag eftermiddag er Immanuelkirkens menighedshus i Jaffo og arealet rundt om menighedshuset fyldt med legende børn. Det er nemlig blevet tid til Kids Club.

Laura og Jakob med deres "kids" i Jaffo.

I de sidste år er mange af husene i området omkring Immanuelkirken blevet renoveret, og nye lejligheder er under opførelse. Det har gjort området til et attraktivt sted at bo for børnefamilier. Som kirke og som naboer har vi haft lyst til at komme i kontakt med vores nye naboer og være noget for børnene i området. Det er ud fra den idé, at Kids Club er startet.

Vores ønske med Kids Club er at få samlet børnene i nabolaget og lade dem lege sammen og derigennem få skabt gode og sunde relationer både til og mellem dem, men også til deres forældre. Forhåbentlig kan Kids Club på den måde danne grundlag for et godt forhold til kirken, og på længere sigt ligefrem blive indgang til kirken.

Aktiviteter i det åbne rum

I Israel er der en lov, som forbyder evangelisering over for børn uden forældrenes tilladelse, og ydermere må man ikke bestikke børn, fx med kage, for at trække dem med til noget religiøst. Lovene er efter min mening meget fornuftige, da de beskytter børnene mod religiøse overgreb, men det giver også os som arrangører nogle udfordringer, som man ikke vil møde i en dansk børneklub. Vi kunne forsøge at indhente underskrifter fra forældrene, men det ville vi med stor sandsynlighed ikke få af dem, da befolkningen her ikke har samme tillid eller forhold til kirken som i Danmark. For at Kids Club kan være et sted for alle børn i nabolaget, fortæller vi derfor ikke bibelhistorier eller evangeliserer på anden måde. Som videre konsekvens heraf har vi valgt, at de fleste aktiviteter, vi laver med børnene, skal foregå udenfor for at signalere, at vi ikke skjuler noget.

Opbakning fra nabolaget

Siden februar, hvor Kids Club begyndte, har vi mødt stor åbenhed og støtte fra folk i området. Mange forældre lader deres børn være med i de forskellige aktiviteter, vi arrangerer. Siden vi startede, er der kommet mindst 12 børn hver gang. Derudover er udearealet, hvor børnene leger, nogle torsdage blevet et naturligt samlingssted for områdets mødre med babyer.

Opbakningen fra nabolaget kom meget konkret til udtryk første gang, vi havde Kids Club, hvor en kvinde, der ikke selv havde børn, kom med en hjemmebakket kage til os. Andre har udtrykt stor taknemmelighed for det, vi gør, idet de tidligere har savnet et sådant tiltag. Mange af børnene i Kids Club kommer trofast hver torsdag, men vi har også børn, som bare kommer en gang i mellem. Vi håber på sigt at disse børn vil have lyst til at komme mere trofast. Vi har glædet os til at være sammen med børnene hver torsdag eftermiddag. Indtrykket indtil nu er, at børnene også er glade for at være med.

Vores håb er, at Gud må virke gennem Kids Club. Og at Kids Club må fortsætte, når vi ikke længere er i Jaffo.

Førstehåndsindtrykket af Lena Levin (49) er "ildsjæl." Hun er gestikulerende, smilende, favnende, venlig og ivrig og har en masse på hjerte. Som ukrainsk jøde flyttede hun til Israel for 15 år siden sammen med sine fire børn og har siden fået en bachelorgrad i filosofi og litteratur og en mastergrad i Pastoral Counselling (sjælesorg). Hun kom til tro på Jesus for 10 år siden og har siden haft Gud som sin ultimative prioritet i sit liv, som hun selv udtrykker det.

En ildsjæl og Guds flamme

Lise Bach Nielsen, Jerusalem

Hustruvold

Under sine studier begyndte Lena Levin, at fokusere på et meget tabubelagt emne, nemlig hustruvold blandt troende jøder, ud fra et ønske om at hjælpe kvinderne. Fokus er siden blev udvidet til ikke kun at gælde troende jødiske kvinder, men mænd, kvinder, børn og familier af alle racer, religioner og tilhørsforhold. Dvs. både troende og ikke-troende jøder, arabere og kristne. Det er dog ikke tilladt for organisationen at tilbyde hjælp på Vestbredden.

Tilflugtssted

For tre år siden blev det voksende hjælpearbejde registreret som organisationen Machaseh. Machaseh er hebraisk og henviser til Salme 91,1-2, hvor Gud omtales som et tilflugtssted, og det afspejler fint Machasehs ønske om at være et tilflugtssted for mennesker i nød. I dag er der otte ansatte i form af psykologer, rådgivere, terapeuter, advokater, socialrådgivere og volontører fra flere lande foruden Lena, som er både grundlægger og leder af organisationen.

Ud over at arbejde med voldsramte kvinder beskæftiger Machaseh sig med Holocaust-overlevende, flygtninge, kvinder udsat for trafficking (menneskehandel), hjemløse, enlige mødre, etiopiere, børn mærket af misbrug samt opløste familier. Organisation er en ikke-politisk, non-profit organisation. De tilbyder rådgivning, samtaler og vejledning, men ikke

økonomisk hjælp. Kommer en hjemløs ind fra gaden, kan de dog tilbyde rent tøj og mad. Derudover kan de henvise til yderligere hjælp andre steder. Lena selv arbejder med rådgivning af par, enlige mødre og folk i misbrug, men også med Holocaust-overlevende og etiopiere, som har det svært i Israel.

Organisationsstruktur eller mangel på samme

Opbygningen af en organisation som Machaseh er typisk israelsk og adskiller sig på mange måder fra en vestlig eller dansk organisation, hvor kernebegreber ofte er struktur, ledelse og visioner. Lena beskriver selv organisationens struktur som "en organisk krop af troende, der alle deler visionen om at hjælpe andre." Flexibilitet, frihed, ansvarlighed og en personlig tilgang til hvert enkelt menneske lader til at være de værdier, som organisationen er bygget op omkring.

Desuden understregede Lena, at der i personalegruppen er fokus på bønssælleskab og venskab. I centrum er Guds kærlighed til det enkelte menneske uanset køn, tro, race, baggrund og livsforhold. Denne kærlighed og barmhjertighed skal rækkes ud og vises – ikke kun i ord, men langt mere i konkrete handlinger. Lena henviste selv til Frans Assisi: "Forkynd evangeliet ved enhver lejlighed; brug om nødvendigt ord." Organisationsplaner eller ej – hvor mange danske arbejdspladser kan man sige det om?

Kvindesyn

På spørgsmålet om, hvorvidt kvindesynet i Israel har ændret sig i løbet af de senere år, svarer Lena, at der især inden for det messianske miljø er sket en stor udvikling inden for de sidste fem år. Hustruvold er ikke længere et tabuemne blandt

Lena Levin – en ildsjæl for de voldsramte og nedbrudte.

troende, og flere pastorer og menighedsledere er blevet mere opmærksomme på familieliv og kvinders forhold i familien i forhold til tidligere.

Det er ikke altid nemt at være troende i Israel – især ikke i Jerusalem, som er en by med mange religiøse spændinger. Dertil kommer de mange immigrant-familier, som ofte oplever store økonomiske og sociale problemer. Det giver øget spænding i familien, som desværre kan resultere i vold. Lena ser volden som et udtryk for uligheden mellem kønnene og manglende respekt for kvinden. Derfor er hun særlig glad for, at flere menigheder er begyndt at støtte familierne ved at fokusere på familielivet og på kvindesynet, men også ved at opfordre kvinderne til at gå til politiet, hvis der ikke kan findes andre løsninger. Før i tiden var det ilde set at gå til politiet i stedet for at løse problemerne i stilhed, internt i familien. I samfundet generelt set er der stadig lang vej at gå, men Lena glæder sig over udviklingen i de messianske menigheder.

Hvordan kan man skabe fred og forsoning i hjemmet? Blandt forældre og børn og mellem ægtefæller? I sin rådgivning betoner Lena lighed, for kun via lighed kan kvinden og manden blive en

enhed. Manden skal lære at respektere kvinden og se hende som ligeværdig – skabt lige med ham. Og kvinden skal lære at sætte manden over børnene og ikke forsøge at dominere ham. Kun ved et sundt forhold mellem ægtefællerne kan manden tage sit gudgivne ansvar på sig og blive familiens hoved.

Guds flamme

Machaseh holder til i Den Finske Israelsmissions (FELM) store bygningskompleks i centrum af Jerusalem. Da komplekset blev bygget, fik det navnet "Guds flamme". For Lena giver det god mening, at Machaseh holder til netop her, da deres vision er at vise Guds kærlighed til andre mennesker via Helligånden og konkret hjælp. Guds kærlighed er som en brændende ild, og Machasehs håb er, at de må være en flamme af denne ild, så mennesker ser og mærker Guds kærlighed.

Dermed blev mødet med ildsjælen afrundet med ordene om ilden, der brænder for at sætte sit mærke på mennesker. For at vise dem den kærlighed, som aldrig hører op, men som rækkes til hver enkelt.

Huse set indefra

Immanuelkirken i Jaffo er sat på bykortet i Tel Aviv som et seværdigt sted. Hvad siger Christian Rasmussen, præst i kirken, til de besøgende?

Christian Rasmussen,
Jaffo

I weekenden fredag den 20. og lørdag d. 21. maj afholdtes den årlige Houses from Within (Huse Set Indefra) begivenhed i Tel Aviv. 133 private som offentlige steder i byen åbnede dørene for interesserede i løbet af disse to dage. Det gjorde vi igen i år også her i Immanuelkirken i Jaffo.

Fredag gav Juan Onasiss, en af vore organister og vært ved vores Åben Kirke-program (kirken er åben for besøgende hver tirsdag-fredag) præsentationer af kirken hver time garneret med orgelspil af Knut Arne Mikalsen – en af vore volontører.

Traditionel kirke

Kl. 9 dukkede de første gæster op, og den allerførste stoppede op i døren, kiggede på mig og stillede det spørgsmål, som er så typisk for den platform for mission, som vi har her i Immanuelkirken. "Er I kristne eller messianske jøder?" Jeg kunne nok ane, hvad der lå bag det spørgsmål og svarede som sandt er, at Immanuelkirken er en kristen kirke. Så gik han ind.

Vi oplever igen og igen, at det netop er, fordi vi er en

traditionel kristen kirke med tårn og orgel, at folk besøger os. Vi er et fremmedelement i det israelsk-jødiske samfund, og netop derfor udgør vi ikke på samme måde en "trussel" mod jødisk identitet indefra som vore messianske søstermenigheder. De har en anden platform til at nå deres eget folk, som vi aldrig får, netop fordi vi så tydeligt signalerer "fremmedhed" i form af det traditionelt kirkelige.

Når det er sagt, er vi jo alligevel et samlingssted for både Jesus-troende jøder og ikke-jøder, og det går nok op for de fleste, når de besøger kirken. Juan, der guider og præsenterer kirken, er selv messiansk jøde fra Uruguay. Knap 500 mennesker var inde omkring fredag.

En typisk gæst

Når jeg tænker på de lokale Tel Aviv-indbyggere, som besøger Immanuelkirken, så begynder der så småt at danne sig et billede af en typisk profil. De er først og fremmest israelere. Man

skal ikke tage fejl af, hvad det betyder, at så godt som alle har været indrulleret i hæren i mindst to år, eller bare det, at landet er under konstant pres pga. konflikten. Det kitter folk sammen og styrker selvsagt den nationale identitet.

Desuden har de en bevidst jødisk identitet, etnisk og kulturelt, som jo har sit udgangspunkt i Gamle Testamente. Men den religiøse praksis er vidt forskellig, hvis den overhovedet er der. Nogle præsenterer sig som ateister; nogle tror, der er en Gud, som specifikt er jødernes i kraft af, at de er

Guds folk, men nogen egentlig religiøs praksis har de ikke, og så er der selvfølgelig dem, der går regelmæssigt i synagogen. At synagoger

så også er vidt forskellige er en anden historie.

Sidst skal det med, at en typisk gæst er i omegnen af det segment, som man vil kalde intellektuelle.

Hvis der er en Gud...

Lørdag holdt vi tre åbne gudstjenester kl. 10, 11 og 12. Med ovennævnte profil in mente prædikede jeg over Salme 117.

*¹Halleluja.
Lovpris Herren,
alle folkeslag!
Lovsyng ham, alle folk!
²For hans godhed mod os er stor,
Herrens troskab varer til evig tid.*

Lad mig bare nævne nogle hovedpunkter:

v.1: For det første: Hvis der er en Gud, så skylder ALLE; alle folk, alle mennesker ham ære og tilbedelse, simpelthen fordi han er Gud. For det andet giver det ikke mening at sige, at man tror på Gud uden at tilbede ham. Så tager man hverken sig selv eller Gud alvorligt.

Kun sand frihed i sandheden

v.2: Gud er trofast mod os, selv om vi ikke er trofaste mod ham. Vi har siden Adam og Eva sat illusionen

om absolut personlig frihed til selv at vælge højere end Gud. Men absolut frihed er en illusion. 1. Der er friheder, vi simpelthen ikke har. Jeg kommer fx aldrig til at køre en Audi TT. Mine ben er simpelthen for lange til at kunne mases ind i den (jeg har prøvet), og så har jeg i øvrigt heller ikke råd. 2. Der er friheder, som vi selv giver køb på for at få noget andet. Mine fire børn minder mig om det rundt regnet hver dag ...

Det nærmeste, vi kommer sand frihed, er at komme i forbindelse med selve meningen med livet – sandheden selv. Og alle mennesker forholder sig til meningen med livet. Alle mennesker hævder noget absolut om den. Hvad enten det er at sige, at Gud findes; at Gud ikke findes, eller at ingen ved, hvad sandheden er, og at man derfor bør klappe i med sine sandhedsytringer. Det er alle tre absolutte udsagn. Alle forholder sig til meningen med livet i en eller anden grad; det er simpelthen en eksistentiel nødvendighed.

Sandheden er Guds trofasthed i kød og blod

Hvis alle forholder sig til meningen med livet, er det logisk, at det er mest frisættende – og mest fornuftigt og tilfredsstillende – at leve i overensstemmelse med sandheden. At leve på en løgn er per definition vildledende. Bibelen hævder, at sandheden er blevet en person, og at han hedder Jesus. Sandheden, selve meningen med livet, er blevet en, vi kan have et forhold til. Sandheden er, at Gud er trofast mod os. Jesus er Guds trofasthed in persona. Gud satte sig for at vinde vores tabte frihed tilbage. Det gjorde han som er den eneste, der er absolut uafhængig og fri, ved at miste sin egen frihed for os. Og det er jo det, kærlighed er. Hvad er kærlighed andet end en konstant tilsidesættelse af sin personlige frihed for den anden? Men skal det være et kærlighedsforhold, må begge parter bøje ind. Gud gjorde det. Har vi gjort det?

Næsten 800 gæster var inde omkring i løbet af lørdag. Vildt nok! Bed for alle de folk. Det er helt uoverskueligt mange, synes jeg, og det er en weekend som denne, at vi især finder frimodighed i, at det er Helligåndens sag at bryde igennem til mennesker og ikke vores.

VI HUSKER

Tel Aviv

50 år med bibelbutikken i Tel Aviv

Bodil F. Skjøtt

Den 1. juni 2011 var det 50 år siden, Bibelbutikken på Ben Yehuda Street i Tel Aviv åbnede. Det blev fejret i maj måned i forbindelse med, at flere af de organisationer, som op gennem tiden har støttet arbejdet i butikken, var til stede. Jeg repræsenterede Den Danske Israelsmission.

Immanuelkirken dannede rammen om et festligt, nostalgisk, men også tværkulturelt arrangement, hvor bibelbutikkens historie blev fortalt og dens aktiviteter i dag belyst. Det sidste skete bl.a. ved, at et lille filippinsk kor sang et par sange. Israels mange tusinde filippinske gæstearbejdere er blandt butikens flittigste kunder.

Eli og Karen Bøgh sammen med Cilgia og Magne Solheim fra Den Norske Israelsmission. – Magne Solheim var dengang formand for Det Israelske Bibelselskab.

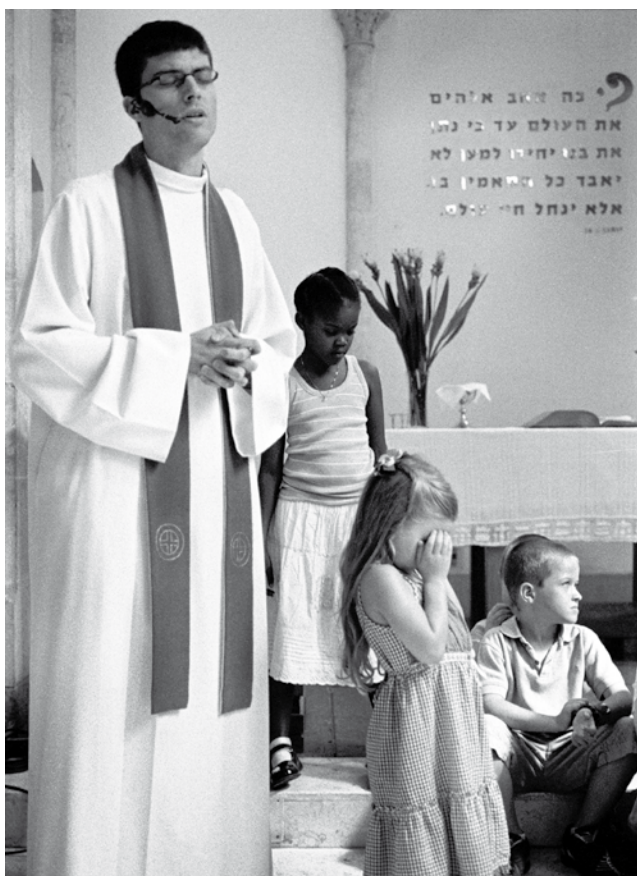
Med danske øjne

Set med danske øjne er ikke mindst butikken første år interessante. Det første lederpar i butikken var nemlig Eli og Karen Bøgh, Eli fra Danmark og Karen fra Norge. De var kommet til Israel allerede i 1938, ikke udsendt af noget selskab, men på egen regning og med tilsagn om støtte fra venner i Danmark. De første år og næsten helt frem til åbningen af bibelbutikken i 1961 rejste de rundt i Israel for at dele bibler ud. Blandt andet opsøgte de jøder, som var rejst til Israel fra Danmark i 1930'erne, på hvem de havde navne og måske en adresse. De forblev i Israel under krigen 1940-45, og selv da mange andre missionærer forlod landet under urolighederne i 1948 i forbindelse med Staten Israels oprettelse, forblev Eli og Karen Bøgh i Israel.

Efterhånden som alderen blev højere og kræfterne mindre, måtte de se sig om efter andre måder at fortsætte deres bibeluddeling på. Her kom muligheden for at bestyre den nye bibelbutik som et svar på deres bøn. De kunne fortsætte med bibeluddeling – eller bibelsalg – men nu kom folk til dem, frem for at de rejste fra landsby til landsby eller fra kibbutz til kibbutz, som de havde gjort i starten. "Og nu hvor vi ikke skal bære på biberne, har vi mulighed for at tilbyde den på mange flere sprog," skrev Eli i et af deres breve.

Eli og Karen Bøgh fortsatte arbejdet i Bibelbutikken frem til 1972, hvor de af helbredsmæssige grunde måtte rejse til Danmark. Men mange år senere omtalte indehaveren af nabobutikken, en blomsterhandler, der var indvandret fra Nordafrika, stadig Eli som "The great Dane" på grund af hans højde, men også som et udtryk for den relation, som var mellem dem. Frem til Eli Bøghs død i 1981 modtog blomsterhandleren hvert år julekort fra Eli og Karen.

Et lille stykke dansk missionshistorie i Tel Aviv – også selv om familien Bøgh ikke var på Israelsmissionens lønningsliste.

Uanset hvad besøgende får ud af prædikenen, så står Johannes 3,16, den lille bibel på hebraisk på væggen og forkynder: For således elskede Gud verden ... Foto: Dotan Goor-Arye

TILBAGEBLIK Hakon Bojsen

Afskedsinterviewet med Hakon Bojsen i Israelsmissionens Blad (nr. 10, 1965) har overskriften "Jøden står som alle andre i valgets situation". Her bringes afslutningen, hvor redaktøren Henning Hall begynder med et spørgsmål.

Messiastider eller Messias ...?

Nu nævner du Jesus, de kristnes Messias, i den forbindelse kan jeg nævne, at overrabbiner Marcus Melchior i en nylig udkommen bog om kristendom, jødedom og Islam anerkender et vidtgående fællesskab mellem jødedom og kristendom ikke alene i oprindelse, men også i målsætning. "Men ..." siger overrabbineren ... "Messias' ankomst eller Messias' genkomst er strengt taget hele forskellen i denne målsætning. Og den er ikke overvældende væsentlig for dem iblandt os, der mere regner med messiansk prægede tider end med en messiansk person."

Så kommer mit spørgsmål: Kan det tænkes, at staten Israel skulle være begyndelsen til sådanne messianske tider?

– Messianske tider er noget, som mennesker har en hel masse at gøre med – tænk bare på Ben Gurion, som også kan tale om messianske tider, hvor det jødiske menneske skal hidbringe de paradisiske tilstande på Israels jord, hvor ørkenen skal blomstre osv. Dette havde den nyligt afdøde jødiske tænker, professor Martin Buber mange alvorlige indvendinger imod ... en overdreven nationalisering af det religiøse, og jeg tror personligt ikke på denne sammenblanding af tider, menneskeværk og messiasforventning – Messias er én, en persøn – den Gud sendte og Guds fulde åbenbaring, mens de messianske tider næsten med nødvendighed bliver sammenblandet med idealisme og menneskelig fremtidsstro. Denne forskel i målsætning må ikke undervurderes, for netop her afsløres modsætningen i det jødiske og det kristne syn på mennesket. – Det forholder sig, som Eli Bøgh engang sagde til mig: "Jødedommen som religion bekræfter mennesket, mens kristendommen ser mennesket helt afhængig af Guds nåde".

Fik du det?

– Ja.

– Så får du ikke mere. Jeg må se at komme videre!

Bojsen smiler bredt og marcherer målbevidst ud af stuen.

Mindeord

Forhenværende sognepræst i Silkeborg, Hakon Bojsen, døde i maj måned, 79 år gammel. Han var også en af Israelsmissionens forhenværende udsendinge i Israel.

Hakon Bojsen blev teologisk kandidat i sommeren 1961. Samme efterår studerede han nogle måneder ved Det Svenske Teologiske Institut i Jerusalem. Ved juletid kom han tilbage til Danmark, og i begyndelsen af 1962 rejste han med hustruen Birte og den 5-årige datter Birgitte til Jaffo for at undervise på Tabeetha-skolen, som blev ledet af den skotske mission. Desuden prædikede han ved gudstjenester hos skotterne og holdt undertiden også gudstjenester for danske FN-soldater.

De fik et varmt venskab med Karen og Eli Bøgh, som netop i 1961 bestyrede den nyåbnede bibelbutik i Tel Aviv (se s. 5).

På grund af bl.a. økonomiske problemer i den skotske mission ophørte samarbejdet i sommeren 1965. Måske var der også andre årsager. I hvert fald stiller Bojsen spørgsmålet i en artikel i 1964: "har de nye tanker angående berettigelsen af mission over for det jødiske folk, specielt i Israel, fået overhånd i Edinburgh [hvor den skotske mission havde hovedsæde]? Skal missionen have samtalsens form?"

I efteråret 1965 virkede Bojsen som rejsesekretær for Israelsmissionen her i Danmark, hvorefter han blev sognepræst. Han blev i 1970'erne grebet af den karisma-

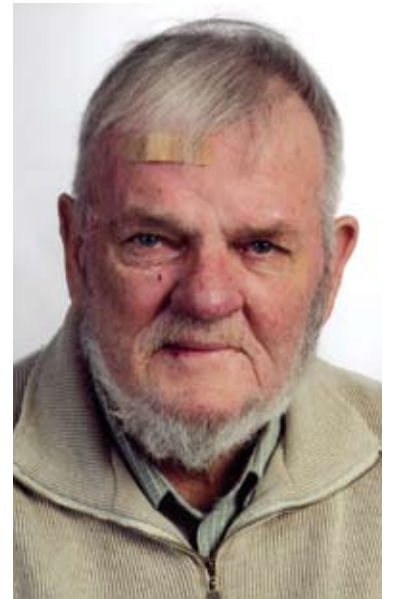
tiske fornyelse og blev en af dens bannerførere her i landet.

Ved Israelsmissionens 125-års jubilæum i 2010 deltog han og hustruen Birte naturligvis også. Her fortalte de om deres virke i Jaffo i begyndelsen af 1960'erne.

"Rejsen til Jerusalem"

Interessen for Israel og kærligheden til det jødiske folk var intakt hos Bojsen indtil det sidste. Faktisk overvejede han en tur til Israel her i sommer. Datteren Birgitte formulerede det sådan i sin prædiken i Silkeborg Kirke: "Rejsen til Jerusalem' kunne være overskriften over fars liv. 'Israel er mit andet fædreland,' sagde han tit. Men rejsen til Jerusalem er også troens rejse. At lytte til påskeberetningen og fortolke og forkynde, hvilken betydning Jesus Kristus og hans opstandelse har i dag for moderne mennesker, har far ivrigt og lidenskabeligt kastet sig ud i hele sit liv."

Ved afskedsinterviewet i Israelsmissionens blad i 1965 sagde Bojsen: "Spørgsmålet om Israel kan man aldrig kvitte. Det jødiske folk vil altid være en udfordring til kirken." Og med hensyn til spørgsmålet om jøder og frelse: "til retfærdighed gives kun adgang gennem retfærdiggørelsen ved tro på ham, Vor Herre, Jesus Kristus."

Hakon Holck Bojsen, født 24. december 1931 – død 17. maj 2011.

Sagt i en situation, hvor nogle var begyndt at problematisere berettigelsen af jødemission.

I Den Danske Israelsmission takker vi Gud for, hvad vi har fået gennem Hakon og Birte Bojsen.

Æret være Hakon Bojsens minde.

Kai Kjær-Hansen,
formand

Fremmede kulturer - Spændende mad
Anderledes landskaber - Bedre vejr

Rejseoplevelser i fællesskab

Rejs med familie og venner
- som par eller single

Engagerede rejseledere
Kristent fællesskab - Nye venner

Danmark - Norden - Europa
Israel og andre bibelske lande

Bibelske rejsemål i sept.- okt.:

Patmos: Bibel- og badeferie
Rom med Pompei og Assisi
Tyrkiet i Paulus' fodspor
Israel: tema- og rundrejser

Se mere på hjemmesiden
eller bestil katalog

felix
rejser.dk

tlf. 75 922 022 - fxr@felixrejser.dk

imt
Indre Missions Tidende

Prøv Indre Missions
Tidende gratis i fire uger

Interviews Ugens prædiken Meninger Korte nyheder

Kontakt IMT tlf.: 82 27 13 35 eller lng@imt.dk

lm
LUTHERSK MISSION

Tegn abonnement på
Tro & Mission

Læs mere på
www.dlm.dk/tro-og-mission

tro & mission
inspiration | nærvær | holdning

Kontakt 48 20 76 80 eller tm@dlm.dk

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

... og vind flotte præmier i Selskab for Bibelsk Arkæologis 20 års jubilæumskampagne

tilbud 175 kr

20 år

Introduktionstilbud:
Årgang 2010 og 11 for 175 kr
(125 kr for unge under 26 år)

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk
eller skriv til • info@bibelskarkaeologi.dk

Israel

– en rejse til verdens navle

Lad Unitas Rejser arrangere din rejse og flyv med Cimber Sterling direkte fra Danmark til Tel Aviv. Lettere kan det ikke gøres!

Besøg de bibelske steder, oplev det moderne Israel med de politiske og religiøse konflikter og få et indtryk af det jødiske folks historie. Oplev Petra, Mount Nebo og Jerash i Jordan på den forlængede rejse.

Med dansk rejseleder i efteråret

24. okt. Birgitte Thyssen og Poul Møller Petersen **kr. 12.995**

26. okt. Finn Bergerud Bye **kr. 16.695** **Inkl. Jordan**

Læs mere og bestil på www.unitasrejser.dk

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur, kirke og historie er i højsædet. Rejs med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, eller rejs på egen hånd, hvor du selv sætter programmet.

www.unitasrejser.dk
87 231 240

Unitas Rejser
Mere end rejser

Postkort fra Israel

Hvor lagde jeg viskestykket?

Af Maja Nielsen, volontør på Manhattan, New York med Jews for Jesus.

Radioen larmer i baggrunden i det lille køkken. Robert bærer endnu en gryde til opvasken, og Molly forbeder endnu en formidabel salat til frokostbordet, mens jeg skærer brød til det næste måltid. Et måltid som ikke bare er endnu et nummer i rækken. Tværtimod – også dette måltid er nødvendigt for gruppen af folk i alle aldre, som i en måned, flere gange dagligt, går på gaden her i New York City, for at fortælle byens jøder om Yeshua som Messias. Der deles postkort og traktater ud og hver aften rapporteres om mange gode samtaler med New Yorks indbyggere. Reggie kommer forbi i køkkenet. Han har det praktiske ansvar på kampagnen og lærer os frivillige praktiske medhjælpere, hvordan det er Gud alene, der giver styrken til en måneds arbejde, hovedsageligt bestående af hjælp til køkkenarbejde, rengøring og pakning af traktater. En måned fyldt med både fysiske, psykiske og åndelige udfordringer.

Jeg prøver at finde ro

Det er ikke bare radioen der larmer. Det åbne vindue ved køkkenvasken vidner også om larmen udenfor. Trafik, folk der råber og taxier der dytter. Midt i

denne larm prøver jeg at finde ro og prøver at sortere i tanker og indtryk, som følger med, ved at være i et nyt land, tale et nyt sprog og det at skulle bo sammen med 35 fantastiske mennesker, som hver især har hver deres historie om, hvorfor de er i NYC med organisationen Jews for Jesus for at evangelisere. Jeg prøver at lære, hvad det vil sige at tjene og hvad Gud vil lære mig denne sommer. Der lyder en summen af stemmer udenfor køkkendøren. Det sidste af opvasken tages

inden sabbatsmåltidet går i gang. Med viskestykket tørrer jeg endnu et fad af. Brødet sættes efterfølgende på bordet og der bedes en bordbøn

– med tak
til Yeshua

HVAD ER DER MED DE DER RØDDER?

Af præst ved Den Danske Kirke i Jerusalem, Jakob Wilms Nielsen

I løbet af min studietid, da jeg boede i Århus, kørte jeg tit og irriterede mig over, at man valgte at plante store træer lige ved siden af cykelstierne i Århus. For deres rødder voksede ind under cykelstierne og skabte irriterende pukler, som gjorde, at man ikke kunne komme så hurtigt af sted, som man havde lyst til ned af de århusianske bakker. I virkeligheden må der være en utrolig kraft i de rødder. De vokser usandsynligt langsomt, men alligevel er de stærke nok til at skubbe asfalten op i irriterende pukler.

Vi vil som Israelsmissionens Unge meget gerne sende unge danskere til Israel i et halvt år for at give dem en lignende oplevelse med "rødder". Selvom mange af de volontører, som vi sender ud, aldrig har været i Israel før, er der alligevel noget i det her "fremmede" land, som virker bekendt. Alle de bibelske navne og steder; Oliebjerget, Genesaret Sø, Kapernaum, Betania, Golgata osv.

Bogen kommer til live

Opdagelsen af, at vi faktisk har "rødder", der går 2000 år tilbage i tiden til lige præcis det her sted, kan gøre noget ved vores tro. Det kan give en oplevelse af "Wow, det, jeg tror på,

skete faktisk. Det er ikke bare noget, jeg læser om i en bog."

Et ophold i Israel kan være med til at åbne vores øjne for, at det, vi læser om, er virkelige historiske begivenheder, der fandt sted på de bibelske steder for 2000 år siden.

Måske kan det også være med til at give os en fornemmelse af, at Gud også i dag ikke bare vil være en, som vi forholder os til igennem en bog, men at han også er virkelig og historisk til stede i vore liv i dag.

Så kom til Israel, og få dine øjne åbnet for din tros stærke rødder i det her land. Måske det vil forny din tro og styrke din kristne identitet.

www.ung.israel.dk

KORT NYT - NEWS FROM IU

MEET THE PEOPLE OF ISRAEL 2012?

- For 19.000 kroner får du ½ år i Jerusalem med praktisk diakonal/håndværksmæssig volontørarbejde, blandt danskere, jøder og palæstinensere. Se www.ung.israel.dk
PÅSKEMÅLTID 2012?

- skal din menighed, gruppe, kirke fejre Jesu jødiske påskemåltid? Book

et påskemåltid "som Jesus havde det" hos IU allerede nu. Kontakt os via unge@israel.dk

NEW YORK 2012?

- IU søger fire danske volontører, der vil til Manhattan sommeren 2012 i 5-6 uger for 7.500 kr.

Se www.ung.israel.dk

FRIVILLIGHED I IU?

- IU søger kontor-volontører i E2011, der skal udføre aflastende opgaver for Ungdomssekretæren, og derved spare IU for betalte

arbejdstimer. Din transport dækkes. Skriv til unge@israel.dk

MESSIANSK SVÆRVÆGTER TIL DK I SEPTEMBER:

- Yoel Ben David er en fantastisk mand. Han fortæller om sin omvendelse og vores udfordring til mission, i dagene 1-4. september forskellige steder i DK.

Se www.ung.israel.dk

IDENTITET: FORNYET KRISTEN LIV AF DØDE STEN

Mit arbejde som IU's ungdomssekretær fører mig forskellige steder hen i Danmark. Men lige for tiden vælger jeg ugentlig at cykle op forbi det kommende "Torvet" på Katrinebjergvej 75, hvor Menighedsfakultetet har bolig. Til januar 2012 skal nøglerne åbne op for et fælles hus, hvor teologi og mission bor sammen til glæde for hinanden. Jeg er virkelig spændt omkring dette! Jeg er spændt, fordi min bibel åbner op for en jødisk verden, der, gennem Jesus, netop blev udfordret omkring henholdsvis deres teologi (læren om Gud) og deres forhold til næsten (mission). Israels folk, som Israelsmissionens Unge ønsker at møde med Guds kærlighed, er et folk der har brug for at høre om Jesus. Israels folk, som har givet alle kristne Det Gamle Testaments åbenbaringer, profetier og fortællinger og som endda var dét folk, der modtog al Ny Testaments undervisning, er fokus for vores mission. Vi vil fortælle jøder

» "Gud er aktiv i sin mission til det jødiske folk. Han ønsker, at de skal være levende sten, der er med til at bygge Guds rige op."

om Jesus, også selv om de ikke vil høre om ham. Vi vil sætte det jødiske folk i en relation til Gud, som de aldrig har haft før, fordi størstedelen enten er ligeglade med Gud (sekulære jøder), eller fordi de er så optagede af loven, at der ikke bliver plads til Jesus (den rabbiniske jødedom). Alle vore medlemmer i Danmark er med til at fortælle jøder om Jesus, gennem deres medlemskab. Er du medlem, så giver du os mulighed for at sende volontører ud med hænder og hjerte, og du er med til at IU kan mødes med andre jødemissionsorganisationer i verden, hvor vi samler kræfterne til forskellige fælles events. For vi ønsker at

jøderne skal kende Jesus. Vi ønsker, at de skal blive levende, som den messianske jøde, Yoel Ben David, leder af Jews for Jesus-kontoret i London, vil udfordre os med i september, når han besøger Danmark i en fire dages maraton, for at opildne vores passion

Af Ungdomssekretær
cand. theol.
Peter Worm Madsen

for mission til Guds Folk.

Profeten Ezekiel i Det Gamle Testamente (600 f.Kr), var en jøde, udvalgt af Gud til at fortælle det jødiske folk Israel om Guds vilje, der stod frem og gav Israel dette billede:

".. jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre.." Gud er aktiv i sin mission til det jødiske folk. Han ønsker, at de skal være levende sten, der er med til at bygge Guds rige op. Spørgsmålet til dig lyder ikke "om?", men "hvordan?" vil du være med til at bygge Guds Rige?

Hvorfor egentlig...?

Af Maria Mark Hansen
bestyrelsesmedlem i Landsstyret
for Israelsmissionens Unge

Hvorfor egentlig gå med paryk?

Mange ortodokse jødiske kvinder viser ikke deres hår til fremmede mænd. Det er ikke en tradition, der er direkte påbudt af bibelske skrifter, men da en kvindes hår er en del af hendes tiltrækkende person, har det i mange jødiske menigheder været bestemt, at kvinder skulle – og stadig i dag skal – dække deres hår til i offentligheden. Nogle kvinder dækker

håret, ved at bruge hatte eller tørklæder, når de er uden for hjemmet. I andre jødiske grupper viser kvinderne ikke engang håret, når de er hjemme. I denne gruppe er der tradition for, at kvinden rager håret af sig, når hun bliver gift. Nogle jødiske kvinder vælger at bære paryk over det ragede hoved, mens andre, ofte ultra-ortodokse kvinder, går med tørklæde i stedet. Parykken blev så sent som i 1800-tallet en del af den jødiske tradition, og det diskuteres stadig, om parykkerne overhovedet er tilladt, for når hele hensigten med ikke at vise sit hår er, ikke at være tiltræk-

kende i offentligheden, har parykken måske ligefrem den modsatte effekt?

kende i offentligheden, har parykken måske ligefrem den modsatte effekt?

Hvorfor egentlig have slangekrøller?

De lange sorte og fint snoede krøller er et karakteristisk kendetegn hos ultra-ortodokse jødiske mænd. Mændene lader håret gro, fordi der i Toraen (de fem Mosebøger) står "I må ikke runde håret på tindingerne, og du må ikke studse dit skæg." (3 Mos.19,27).

De fleste jøder mener, at de opfylder buddet ved at

lade bakkenbarterne gro, mens især de ultra-ortodokse også lader håret ved tindingerne gro. Nogen bruger ligefrem et krøllejern for at lave fine krøller, mens andre lader hårtotten hænge slapt ned ad kinden.

I dag er det bredt accepteret, at det kun er en meget lille del af alle mandlige jøder, der har slangekrøller, men tidligere har krøllerne været en grund til uenigheder mellem forskellige jødiske grupper.

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Ydre Missions Hus / Nørregade 14
6070 Christiansfeld

Tlf. 7456 2233 / <http://ung.israel.dk>

Ungdomssekretær Peter Madsen (Ansv. redaktør s. 7-8)
UNGE@israel.dk / Tlf. 3029 2075

Volontørkoordinator Lise Søndergaard / IU@israel.dk
Personlig assistent Tobias N. Olesen / PA@israel.dk
IU-formand: Peter Bach Nikolajsen
peterbach30@hotmail.com

Eventkoordinator: Peder Ravn / EVENT@israel.dk

Projekter: ✨ Meet The People / ✨ Musalaha
✨ Studenterarbejde i KFS/IFES / ✨ Jews For Jesus

Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907

MISSION-NET
Transforming our World

Missions-konference i Tyskland nytåret 2011-2012

Mission-net er en evangelikal konference, der ønsker at udruste unge til mission i verden.

Se mere på www.mission-net.org.

IU ønsker at støtte konferencen. Vil du med?

Brug IU's Bedefolder 2011

Download IU's bedefolder 2011 fra vores hjemmeside. Den fører dig gennem en uge med personlig bøn, bøn for arbejdet og bøn for medarbejderne. Vi vil mission - tak for din forbøn!